

دنى ئاتالغۇلار

بەيئەت —

ئىككى شەخس ئوتتۇرىدا بىر تەرەپنىڭ ئىككىنچى تەرەپكە دىنىي ۋە دۇنياۋىي ئىتائەت قىلىشىنى تەقەززا قىلىدىغان كېلىشىمىدۇر، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ساھابىلار بىلەن مەيلى راھەت - پاراغەت، مەيلى جاپا - مۇشەققەتتە بولسۇن، ئىتائەت قىلىشقا كېلىشىپ بەيئەتلەشكەن. (سەھىھۇل بۇخارى). پۇقرا بىلەن دۆلەت رەئىسى ئوتتۇرىسىدىكى سايلاش كېلىشىمىمۇ بەيئەتنىڭ بىر تۈرى ھېسابلىنىدۇ.

بىدئەت —

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ۋاپاتىدىن كېيىن دىندا يېڭىدىن پەيدا قىلىۋېلىنغان ئىشلارنى كۆرسىتىدۇ. ئەمما دىندا ئەسلى بار بىر ئىشنىڭ مىقدارى ۋە قانداق ئورۇندىلىشى توغرىسىدا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ راشىد خەلىپىلىرى پەيدا قىلغان جۈمەنىڭ بىرىنچى ئەزىنىنى پەيدا قىلىش، تاراۋىيە نامىزىنى بىر ئىمام بىلەن جامائەت بولۇپ ئوقۇش، تاراۋىيە نامىزىنى 20 رەكئەت ئوقۇش قاتارلىق يېڭىلىقلار بولسا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ: «مېنىڭ سۈننىتىمنى، توغرا يولغا مېڭىشقا مۇيەسسەر بولغان راشىد خەلىپىلەرنىڭ سۈننىتىنى چىڭ تۇتۇڭلار» دېگەن بۇيرىقى دائىرىسىگە كىرىدىغان بولغاچقا بۇنداق ئىشلار چەكلەنگەن بىدئەت ئىشلار قاتارىغا كىرمەيدۇ.

تاراۋىيە —

تاراۋىيە رامىزاندا خۇپتەندىن كېيىن ئوقۇلىدىغان، ھەر تۆت رەكئەت ئارىلىقىدا بىر ئىستىراھەت قىلىنىدىغان نەفلە نامازنىڭ ئىسمى.

ئەسەر —

بەزى ھەدىسشۇناسلارنىڭ قارىشىدا «ئەسەر» دېگەن «ئىستىلاھ ھەدىس» دېگەن مەنىدەمۇ قوللىنىلىدۇ، يەنە بەزىلەر ھەدىسنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ سۆزى ۋە ئىش - ھەرىكەتلىرىگە خاس قىلىپ، ئەسەر ئىستىلاھنى ساھابە ۋە تابىئىيلارنىڭ سۆزلىرى ۋە ئىش - ھەرىكەتلىرىگە قوللىنىدۇ.

پەرز —

ئاللاھ تائالا بەندىلەرنى قىلىشقا بۇيرىغان بۇيرۇق بولۇپ بەندە ئۇنى قىلسا ساۋاب بېرىلىدۇ، قىلمىسا جازالىنىدۇ، پەرز ئىككى قىسىمغا ئايرىلىدۇ: بىرىنچىسى: پەرز ئەين، يەنى ھەر بىر بەندىنىڭ ئۆزى قىلىشى تەلەپ قىلىنغان، قىلمىسا بويىدىن ساقىت بولمايدىغان پەرزدۇر. مەسىلەن نامازغا ئوخشاش. ئىككىنچىسى: پەرز كىفايە يەنى: قىلىش تەلەپ قىلىنغان، لېكىن كىم قىلىشىدىن قەتئىينەزەر شۇ ئىش قىلىنسا ھەممەيلەننىڭ بويىدىن ساقىت بولىدىغان، قىلمىسا ھەممە كىشى گۇناھكار بولىدىغان ئىشتۇر، ئۇنى بەزىلەر قىلىپ بەزىلەر قىلمىغان تەقدىردە قىلغانلار ساۋابقا ئېرىشىدۇ، قىلمىغانلار جازادىن قۇتۇلىدۇ، بۇنىڭغا جىنازا نامىزى، ئەمرى مەرۇپ، نەھىي مۇنكەر قاتارلىق ئىشلار كىرىدۇ. پەرز ئەين پەرز كىفايەگە ئۆزگىرىپ قالمايدۇ. چۈنكى، ئۇ ھەر بىر بەندىنىڭ ئۆزىگە باغلىنىشلىق

پەرز دۇر، ئەمما پەرز كىفايە بەزىدە بىر كىشىنىڭ قىلىشى مۇئەييەنلىشىپ قالسا پەرز ئەينىگە ئۆزگىرىپمۇ قالدۇ، مەسىلەن: بىر كىشى ئۆلۈپ كەتكەن جايدا ھايات بىر مۇسۇلمان كىشىلا بولسا مېيىتنىڭ نامىزىنى چۈشۈرۈش شۇ بىر كىشىگە پەرز ئەين بولۇپ قالىدۇ.

جىزىيە —

ئىسلام دۆلىتىدىكى كاپىر گىراجدانلارنىڭ ساغلام ئەزىزلىرىدىن ئېلىنىدىغان يىللىق باج.

خىراج —

ھەر يىلى بىر قېتىم بېرىلىدىغان تېرىلغۇ زېمىن بېجى. بۇ باجنىڭ ئۆلچىمى خەلىپە بىلەن يەر ئىگىلىرىنىڭ كېلىشىمى ياكى خەلىپىنىڭ بەلگىلىمىسى بويىچە بېكىتىلىدۇ.

دىيەت —

دىيەت - جان تۆلىمىدىن ئىبارەت، يەنى ئۆلتۈرۈلگۈچىنىڭ تۇغقانلىرىغا قاتىل تەرىپىدىن تۆلىنىدىغان مالنىڭ ئىسمى، قىممىتى يۈز تۈگە ياكى 4 كىلو 250 گرام 85 پىرسەنتلىك ئالتۇنغا باراۋەر.

زىممىي —

ئىسلام دۆلىتىدە مۇقىم ياشايدىغان كاپىر گىراجدان.

زىممە —

زىممە دېگەن سۆز: ئەھدە ۋە ئامانلىقنى بىلدۈرىدۇ، شۇڭا ئىسلام دۆلىتى ئامانلىق ۋە ئەھدە بەرگەن غەيرى مۇسۇلمان زىممىي دەپ ئاتىلىدۇ.

زىندىق —

زىنداندىن دىنغا ئېتىقاد قىلىدىغان كاپىرلار كېيىنچە بۇزۇق ئېتىقادقا تەشۋىق قىلىدىغان كىشىلەرمۇ زىندىق دەپ ئاتالغان.

سۈننەت —

يول، يەنى: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ تۇتقان يولى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ: «كىمكى مېنىڭ سۈننىتىمنى تاشلىسا ئۇ مەندىن ئەمەس» دېگەن ھەدىسىدىكى سۈننەت سۆزىمۇ مۇشۇ مەنىنى بىلدۈرىدۇ. يەنە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ سۆزلىرى، ئىش - ھەرىكەتلىرى ۋە ماقۇل كۆرگەن ئىش - ھەرىكەتلەرمۇ سۈننەت دەپ ئاتىلىدۇ، فىقھىي ئىستىلاھتا بىر ئىشنىڭ تەلەپ قىلىنىش دەرىجىسى ئېتىبارى بىلەن سۈننەت ئاتالغۇسى پەرز ۋە ۋاجىبتىن باشقا قىلىش ماختالغان ۋە ئەۋزەل كۆرۈلگەن مۇستەھەب ۋە مەندۇب ئىشلارنى بىلدۈرىدۇ، يەنى ئۇنى قىلسا ساۋاب بېرىلىدۇ، قىلمىسا جازالانمايدۇ.

شەرىئىي ھۆكۈم —

شەرىئى ھۆكۈم: ئاللاھ تائالانىڭ بەندىلەردىن بىر ئىشنى قىلىشنى تەلەپ قىلغان ياكى قىلىشنى توسقان ۋە ياكى قىلىش قىلماسلىق ئىختىيارىدا قويغان سۆزىدىن ئىبارەتتۇر. فېقھىي شۇناس ۋە ئۇسۇل شۇناس ئالىملارنىڭ كۆپچىلىكىنىڭ قارىشىدا شەرىئى ھۆكۈم بەش قىسىمغا ئايرىلىدۇ:

- 1 - كەسكىن تەلەپ قىلىنغان ئىش، بۇ پەرز ياكى ۋاجىپ بولىدۇ.
- 2 - كەسكىن ئەمەس شەكىلدە تەلەپ قىلىنغان ئىش، بۇ مەندۇب ياكى مۇستەھەب دەپ ئاتىلىدۇ.
- 3 - كەسكىن مەنئىي قىلىنغان ئىش، بۇ ھارام بولىدۇ.
- 4 - كەسكىن ئەمەس شەكىلدە مەنئىي قىلىنغان ئىش، بۇ مەكرۇھ دەپ ئاتىلىدۇ.
- 5 - قىلىش ياكى قىلماسلىق ئىختىيارىنى بەرگەن ئىش، بۇ مۇباھ دەپ ئاتىلىدۇ.

فەدىيە —

فەدىيە: ئەسسىرنى قۇرتۇلدۇرۇش ئۈچۈن بېرىلىدىغان تۆلەم، بەزىدە قاتىل تەرىپىدىن ئۆلتۈرۈلگۈچىنىڭ ئائىلىسىگە بېرىلىدىغان تۆلەمگىمۇ ئىشلىتىلىدۇ.

كەففارەت —

شەرىئەتتە گۇناھلارنى يۇيىۋېتىدىغان ناماز، سەدىقە قاتارلىق ياخشى ئىشلاردىن باشقا، يەنە بەزى بىر گۇناھلارنىڭ يۇيۇلۇشى ئۈچۈن مەلۇم كەففارەتلىرىمۇ بەلگىلىگەن، مەسىلەن: روزىنى بۇزىۋەتكەنلىكىنىڭ كەففارىتى، قەسەمنى بۇزىۋەتكەننىڭ كەففارىتى، مۇسۇلمان ئادەمنى خاتا ئۆلتۈرۈپ قويۇشنىڭ كەففارىتى دېگەندەك. كەففارەتلەر مەلۇم ساندىكى كەمبەغەللەرگە تاماق يېگۈزۈش، ياكى ئۇلارنى كىيىندۈرۈش، ياكى ئىككى ئاي ئارقا - ئارقىدىن روزا تۇتۇش قاتارلىقلار ئارقىلىق ئادا بولىدۇ.

مۇستەھەب —

شەرىئەتتە قىلىش تەرغىب قىلىنغان، لېكىن ۋاجىپ قىلىنمىغان ياخشى ۋە ئەۋزەل ئىشلاردۇر، ئۇنى قىلمىسا گۇناھ بولمايدۇ، مەندۇب، ئەۋزەل، سۈننەت دېگەندەك سۆزلەرمۇ شۇ مەنىدە ئىشلىتىلىدۇ.

مەكرۇھ —

ئاللاھ تەرىپىدىن كەسكىن ھالدا چەكلەنمىگەن نەرسىدۇر، بۇ ھارامدىن بىر دەرىجە تۆۋەن بولۇپ، مەكرۇھ ئىشنى قىلغانلارغا ھارامنى قىلغانلارغا بېرىلىدىغان دەرىجىدە ئېغىر جازا بېرىلمەيدۇ، ئەمما مەكرۇھ ئىشنى داۋاملىق قىلىۋېرىش ياكى ئۇنىڭغا سەل قاراش كىشىنى ھارام ئىشلارنى قىلىشقا جۈرئەتلىك قىلىپ قويىدۇ. جۇرجانى ئۇنى مۇنداق تەرىپلىگەن: مەكرۇھ دېگەن: چەكلىنىش تەرىپى كۈچلۈك بولغان ئىشتۇر، بۇ ئىش ھارامغا يېقىنراق بولسا ”تەھرىمىي مەكرۇھ“ بولىدۇ. ھالالباقى يېقىنراق بولسا ”تەنزيھىي مەكرۇھ“ بولىدۇ. ئۇنى قىلغۇچى جازالانمايدۇ. ”ئەتتەئرىفات“ قا قارالسۇن.

قىياس —

مۇجتەھىدىنىڭ نەزىرىدە ھۆكۈمى مەلۇم بولمىغان بىر مەسىلىگە ھۆكۈم ئىللىتى ئوخشاش بولغان باشقا بىر مەسىلىنىڭ ھۆكۈمىنى بېرىشتىن ئىبارەت. بۇ تەرىقىدە ھۆكۈم چىقىرىش ئىسلام شەرىئەت

ئەھكاملىرىدىكى تۆت ئاساسنىڭ تۆتىنچىسىدۇر. بۇ تۆت ئاساس: قۇرئان كەرىم، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ سۈننىتى، ئىجمائ (يەنى بىر ئەسىردىكى بارلىق مۇجتەھىد ئالىملارنىڭ مەلۇم مەسىلىنىڭ شەرئىي ھۆكۈمىدە بىردەك ئىتتىپاقلىشىشى)، ۋە قىياس قىلىشتىن ئىبارەتتۇر.

ھالال —

ئاللاھ تەرىپىدىن چەكلىمىگە ئۇچرىمىغان، قىلىش رۇخسەت قىلىنغان نەرسىدۇر.

ھارام —

قىلىش ئاللاھ تەرىپىدىن كەسكىن بۇيرۇق بىلەن چەكلەنگەن نەرسە بولۇپ، بۇنىڭغا خىلاپلىق قىلغۇچى ئاخىرەتتە ئاللاھنىڭ جازالىشىغا دۇچار بولىدۇ، بەلكى دۇنيادىمۇ شەرئىي جازاغا تارتىلىشى مۇمكىن.

ۋاجىب —

كۆپچىلىك ئالىملارنىڭ قارىشىدا پەرز بىلەن ۋاجىب ئوخشاش، ھەنەفىي مەزھەب ئالىملىرىنىڭ قارىشىدا ئەمەل ۋە ئېتىقاد قىلىش كېرەكلىكى ئېنىق دەلىل بىلەن مەلۇم بولغان ھۆكۈم پەرز، كەسكىن ئەمەس دەلىل بىلەن مەلۇم بولغان ھۆكۈم ۋاجىب دېيىلىدۇ، بۇنداق ئايرىشنىڭ كۆپلىگەن مەسىلىلەردە پايدىسى بار، لېكىن، قىلىش كېرەكلىكى جەھەتتىن ھەر ئىككىسى ئوخشاش.

ئىينە مۇئامىلىسى —

بىر كىشىگە بىر تاۋارنى مەلۇم باھادا مەلۇم مۇددەتكىچە نېسىي سېتىپ، ئاندىن كېيىن ئۆزى ساتقان ھېلىقى تاۋارنى ھېلىقى سېتىۋالغۇچىدىن بۇرۇنقىدىن تۆۋەنرەك باھادا نەق سېتىۋېلىشتىن ئىبارەت سودىدۇر. مال ساتقۇچى بۇ سودىدا دەرھال نەق پۇلغا ئېرىشكەنلىكى ئۈچۈن شۇنداق ئاتالغان. شەكىل جەھەتتە بىر سودىدىن ئىبارەتتەك كۆرۈنسىمۇ ھىيلە ئىشلىتىلگەن جازانە خارەكتىرىدىكى پايدىغا ئىگە بولغانلىقتىن ھارام قىلىنغاندۇر.

ئىجمائ —

بىر ئەسىردىكى بارلىق مۇجتەھىد ئالىملارنىڭ مەلۇم مەسىلىنىڭ شەرئىي ھۆكۈمىدە بىرلىككە كېلىشى.

ئىجتىھاد —

ئىسلام فىقھى ئىستىلاھىدا ئىجتىھاد قىلىش: فەقھنىڭ پۈتۈن دەلىل كۈچى بىلەن ئۇرۇنۇپ شەرئىي ھۆكۈمنى بىلىش ئۈچۈن تىرىشىشىدىن ئىبارەت.

ئىستىخارە —

ئىنسان تەرەددۇت قىلغان ئىككى ياكى ئۇنىڭدىن ئارتۇق بىر ئىشتىن ئەڭ خەيرلىك بولغىنىغا يول كۆرسىتىشنى ئاللا تائالادىن تىلەش، دېگەنلىك بولىدۇ. بۇنىڭ مەخسۇس دۇئاسى ۋە نامىزى بار. ئىسلام دىنى مۇسۇلمانلارغا ھەر قانداق بىر ئىشنى باشلاشتىن بۇرۇن ئىستىخارە ۋە مەسلىھەت سېلىشنى تەۋسىيە قىلغان. ”ئىستىخارە سالغان ئالدىنقى، مەسلىھەت سالغان پۇشمان يېمەس“ دەيدىغان سۆز بار.

